

Jag skall inte lämna dig eller överge dig!

Jos. 1:5

Detta löfte gav Gud till Josua, när han kallade honom till ledare för Israels folk. Uppgiften som Gud gav honom var mänskligt sett omöjlig. Ett vandrande folk utan land skulle erövra och inta ett stort land med befästa städer.

Men Josua och hans folk kunde se tillbaka på en lång historia med många händelser, då Gud hade frälst dem från deras fiender: uppbrottet från slaveriet i Egypten, räddningen från faraos krigshär, maten och vattnet under ökenvandringen och mycket annat. Gud hade varit med dem ända hittills.

Folket hade visserligen varit olydigt mot Gud, handlat tvärt emot hans lag, brutit förbundet, som de hade ingått med honom, och flera gånger uttryckt missnöje med hans ledning. Och fastän Gud undervisade dem genom tillrättavisningar och bestraffningar, fortfor de med sin olydnad.

Men trots folkets trolöshet hade Gud varit trofast och visat, att han å sin sida håller sina löften. Josua hade ingen anledning att misstro Guds trofasthet.

Och hade han något val? Utan Guds visa ledning och mäktiga närvaro skulle folket inte ha den ringaste möjlighet att få det som var utlovat och som var deras mål.

Guds personliga tilltal gav Josua den tro och tillförsikt han behövde för att leda sitt folk i de kommande striderna. Och han fick på många sätt erfara, att Gud håller sitt ord.

Också vi sentida människor har Guds tilltal att ta fasta på, dels hela bibeln och i synnerhet evangeliet om frälsningen i Jesus Kristus. Dessutom har Gud bekräftat sina löften åt oss personligen i vårt dop. Därför har inte heller vi någon anledning att tvivla på Guds trofasthet.

Bergen må vika och höjderna falla,
evig min nåd och min trofasthet är.
Aldrig förbundet av frid skall förfalla.
Så säger Herren, min Frälsare kär.

Hjälp mig, o Jesus, att minnas de orden,
lär mig att rätt taga fasta på dem!
Och när jag slutar min vandring på jorden,
låt mig i tron på det löftet gå hem!

Lina Sandell / Sionsharpan 238:1-2